

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Petra Hatalu na verejnom zasadnutí konanom 21. apríla 2011 v trestnej veci obvineného **M. V.**, pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4To 56/2009, zo dňa 3. septembra 2009, podľa § 386 ods. 1, § 386 ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. po zistení dôvodov dovolania uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por. takto

r o z h o d o l :

uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4 To 56/2009, zo dňa 3. septembra 2009 a v konaní, ktoré mu predchádzalo

b o l p o r u š e n ý z á k o n

v ustanoveniach § 35 ods. 2 Tr. zák., § 89 ods. 20 Tr. zák., § 39a ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a v § 319 Tr. por. v prospech obvineného **M. V.**.

Toto uznesenie **s a z r u š u j e.**

Z r u š u j e s a aj rozsudok Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 5T 96/2006, zo dňa 24. marca 2009.

Z r u š u j ú s a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súdu v Trnave sa prikazuje, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 5T 96/2006, zo dňa 24. marca 2009, bol obvinený M. V. uznaný vinným z trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

od presne nezisteného obdobia roku 2002 do 9. mája 2005 v obci D. v rodinnom dome č. X. opakovane a sústavne slovne a fyzicky napádal svoju družku D. F. tým spôsobom, že túto fackal, bil päťami a kopal do rôznych častí tela, škrtil a dusil ju, poškodenú ťahal za vlasy a to aj po zemi, vyhrážal sa jej zabitím, viackrát i s nožom v ruke, utopením, zlikvidovaním rómami z ich obce, podpálením domu, narobením problémov v jej zamestnaní, vulgárne a oplzlo jej nadával, túto verbálne vyhadzoval z domu, vyvolával hádky, zakazoval jej priateľky, maľovať sa a chodiť von, sledoval ju pri ceste do zamestnania a späť, čakával ju pred miestom výkonu práce, poškodzoval zariadenie domácnosti, pýtal peniaze, hoci riadne neprispieval na domácnosť, poškodenú ponížoval vyzdvihovaním svojej intímnej priateľky, s ktorou sa podľa neho nemohla rovnať a tak jej spôsoboval rôzne zranenia najmä podliatiny, pričom jeho konanie malo stupňujúcu intenzitu a pravidelnosť a dopúšťal sa ho aj pred ich maloletým synom, tiež 27. marca 2005, v čase asi o 21.00 hod. pod vplyvom alkoholu dal poškodenej dve facky, bil ju päťami do hlavy a tela, keď spadla na zem ťahal ju za vlasy a kopal do oblasti chrbta a pritom sa jej vyhrážal zabitím, čím D. F. spôsobil početné pohmoždeniny tváre, krku a ľavej ruky s opuchom a dňa 5. mája 2005 v čase asi o 20.00 hod. po vplyvom alkoholu poškodenej, ako bola vo vani, vulgárne nadával, chytal ju za nohy a vyhrážal sa jej utopením, hodením do žumpy a naložením jej mŕtvolky do vozidla a odvezením na miesto, kde ju nenájdu; a tak jeho konanie negatívne vplývalo

na zdravotný – psychický stav poškodenej D. F., u ktorej vznikla depresívna neurotická porucha a syndróm týranej osoby a v obci D. v rodinnom dome č. X.,

- dňa 19. júna 2005 v čase asi o 2.30 hod. sa vyhrážal svojej družke D. F. s nožom v ruke zabitím a pichnutím, pričom ju chytil pod krk,

- dňa 25. júna 2005 v čase asi o 23.30 hod. svojej družke D. F. vulgárne nadával, túto fackoval a vyhrážal sa jej zničením,

- dňa 26. júna 2005 v čase asi o 17.45 hod. svojej družke D. F. vulgárne nadával, dával jej facky a tejto sa vyhrážal zabitím a podrezaním, pričom jej na krku zahasil zapálenú cigaretu, čím spôsobil poškodenej pohmoždeniny horných končatín a popáleninu na krku.

Za spáchanú trestnú činnosť mu súd podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. obvineného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podali odvolanie prokurátor a obvinený. Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 4To 56/2009, zo dňa 3. septembra 2009, podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora a obvineného zamietol.

19. novembra 2009 podal generálny prokurátor Slovenskej republiky dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4To 56/2009, z 3. septembra 2009, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ a písm. h/ Tr. por. V písomných dôvodoch uviedol, že uznesením krajského súdu a rozsudkom okresného súdu došlo k porušeniu ustanovení § 35 ods. 2 Tr. zák., § 89 ods. 20 Tr. zák., § 39a ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a § 319 Tr. por. Poukázal na to, že Okresný súd v Trnave vo svojom rozsudku zdôvodnil použitú právnu kvalifikáciu viazanosťou právnym názorom odvolacieho súdu, na základe toho skutky z bodov 1/ a 2/ obžaloby posúdil ako jeden pokračujúci trestný čin a následne neaplikoval ustanovenia o úhrnnom treste. Krajský súd v Trnave v uznesení, ktorým zamietol odvolanie okresného prokurátora a obvineného,

poukázal na to, že okresný súd doplnil dokazovanie v intenciách predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia krajského súdu a postupoval v súlade s jeho právnym názorom. Podľa záveru odvolacieho súdu bol správne ustálený nielen skutkový ale aj právny stav veci a preto za správne označil aj právne posúdenie skutku prvostupňovým súdom uložený trest a zaradenie obvineného do nápravno výchovnej skupiny. S takýmito úvahami Krajského súdu v Trnave sa generálny prokurátor nestotožňuje, pretože postup súdov z hľadiska právneho posúdenia žalovaných skutkov ako jedného pokračujúceho trestného činu a na to nadväzujúceho ukladania trestu nemá oporu v trestnom zákone.

Za skutok právne kvalifikovaný ako trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby uvedený v bode 1/ obžaloby, vyšetrovateľ Policajného zboru vzniesol obvinenie M. V. uznesením podľa § 163 ods. 1 Tr. por. (účinného do 31. decembra 2005) zo dňa 9. mája 2005.

Obžalovaný spáchal skutok z bodu 2/ obžaloby v dobe od 19. júna 2005 do 26. júna 2005, teda až po oznámení vznesenia obvinenia M. V. za skutok v bode 1/ obžaloby. Konanie obžalovaného po 10. máji 2005 (po oznámení uznesenia o vznesení obvinenia) za skutok v bode 1/ sa tak musí posudzovať ako nový skutok, čím je vylúčené vyhodnotenie skutku v bode 2/ iba ako čiastkového útoku predchádzajúceho trestného činu zahrnutého v bode 1/ obžaloby.

Na základe zisteného skutkového stavu je zrejmé, že obvinený spáchal dva úmyselné trestné činy dvoma skutkami. Z toho dôvodu boli splnené podmienky na uloženie úhrnného trestu odňatia slobody podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. (účinného do 31. decembra 2005) s použitím tzv. sprísňujúcej asperačnej zásady.

Súd mal preto pri ukladaní trestu odňatia slobody správne postupovať v zmysle vyššie citovaného ustanovenia, rozhodnúť o uložení úhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere najmenej 8 rokov a 2 mesiace. Prvostupňový súd pochybil aj pri zaradovaní obvineného na výkon trestu odňatia slobody, keď ho zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. patrí medzi trestné činy (§ 62), za ktorý má byť páchatel zaradený do tretej nápravno výchovnej skupiny, umiestnenie obvineného do najmiernejšej nápravno výchovnej skupiny považuje generálny prokurátor za neprimerané a neodôvodnené.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4To 56/2009, zo dňa 3. septembra 2009, a konaním, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 35 ods. 2 Tr. zák., § 89 ods. 20 Tr. zák., § 39a ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a § 319 Tr. por. v prospech obvineného M. V.. Navrhol, aby súd postupoval podľa § 386 ods. 2 Tr. por., zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 4To 56/2009, zo dňa 3. septembra 2009, rozsudok Okresného súdu v Trnave, sp. zn. 5T 96/2006, zo dňa 24. marca 2009, a zároveň zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a aby podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Obhajca obvineného navrhol dovolanie generálneho prokurátora odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu oprávnenou osobou, v zákonnej lehote a na príslušnom súde a spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania. Po zistení, že nie je zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania na neverejnom zasadnutí Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 384 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým dovolateľ podal dovolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozhodnutiu predchádzalo, so zameraním na dôvody dovolania, podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. h/ Tr. por., § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní a dospel k záveru, že dovolacie dôvody uvedené generálnym prokurátorom sú opodstatnené.

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Podľa § 383 Tr. por. ak dovolací súd zistí, že sú dané dôvody dovolania uvedené v návrhu alebo predbežne zistené súdom v prospech obvineného a sú splnené podmienky na jeho podanie, určí termín verejného zasadnutia.

Podľa § 384 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozhodnutia, proti ktorým generálny prokurátor podal dovolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu so zameraním na dôvody dovolania podľa § 371, § 374, ktoré sú uvedené v dovolaní.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 35 ods. 2 Tr. zák. ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viacero úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu; súd uloží páchatelovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov. Pri ukladaní výnimočného trestu odňatia slobody nad pätnásť do dvadsiatich piatich rokov nesmie horná hranica zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 89 ods. 20 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto úkonu ako nový skutok.

Podľa ustanovenia § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. súd zaradí páchatel'a spravidla do III. nápravno-výchovnej skupiny, ak sa mu ukladá trest ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 41) alebo trest za niektorý z trestných činov uvedených v § 62.

Podľa ustanovenia § 39a ods. 3 Tr. zák. súd môže zaradiť páchatel'a do inej nápravno-výchovnej skupiny, než do ktorej má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu páchatel'a za to, že bude

jeho náprava a prevýchova v inej skupine lepšie zaručená; do III. nápravnovýchovnej skupiny zaradi však vždy páchatel'a, ktorému bol uložený výnimočný trest.

Po preštudovaní spisového materiálu najvyšší súd zistil, že Okresný súd v Trnave ako aj Krajský súd v Trnave nepostupovali pri rozhodovaní o veci podľa citovaných ustanovení Trestného zákona.

Okresný súd v Trnave vo svojom rozhodnutí dňa 12. júna 2007 kvalifikoval konanie obvineného v bode 1/ obžaloby ako trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a v bode 2/ obžaloby ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Podľa § 215 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. uložil na hlavnom pojednávaní obvinenému trest odňatia slobody v trvaní 8 a pol roka.

Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. súd obvineného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do II. nápravnovýchovnej skupiny.

Na základe podaného odvolania obvineným Krajský súd v Trnave uznesením, sp. zn. 4To 85/2007, zo dňa 23. septembra 2008, podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu. Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V písomných dôvodoch dovolania uviedol „že krajský súd dáva do pozornosti okresnému súdu aj právne posúdenie konania obvineného, pričom je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že skutok uvedený pod bodom 2/ sa mal stať 19. júna 2005, teda necelý mesiac po ukončení páchania skutku pod bodom 1/, ktorý skutok kvalifikoval okresný súd ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., hoci podľa názoru krajského súdu toto konanie obvineného vzhľadom na časovú súvislosť, priebeh skutkového deja od svojho počiatku až do jeho dokonania s prihliadnutím na túto časovú súvislosť a na samotný charakter trestnej činnosti je konzumovaný ako čiastkový útok práve trestným činom týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle § 215 Tr. zák.“ Okresný súd po zrušení veci v súlade so zákonom rešpektoval právny názor súdu vyššieho stupňa a v ďalšom konaní konanie obvineného kvalifikoval ako trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Zo spisového materiálu najvyšší súd zistil, že obvinenému bolo vznesené obvinenie za skutok, ktorý mal páchať v období od r. 2002 do 9. mája 2005, vznesené obvinenie 10. mája 2005. Ďalší skutok podľa obžaloby obvinený páchal v období od 19. júna 2005 do 26. júna 2005, teda až po oznámení vznesenia obvinenia M. V. za skutok, ktorý podľa obžaloby mal páchať v období od presne nezisteného obdobia od r. 2002 do 9. mája 2005.

V ustanovení § 89 ods. 20 Tr. zák. je vymedzený okamih, kedy páchatel' začína páchať nový skutok, teda aj nový trestný čin, a to aj v prípade pokračujúcich trestných činov. Keď obvinený páchal trestnú činnosť aj po vznesení obvinenia z 10. mája 2005, čiastkové skutky, ktorých sa mal dopustiť v období od 19. júna 2005 do 26. júna 2005 musia byť kvalifikované a posudzované ako nový skutok. Nie je možné konanie páchatel'a právne kvalifikovať tak, ako to uviedol Krajský súd v Trnave vo svojom rozhodnutí, sp. zn. 4To 56/2009, zo dňa 23. septembra 2008, ako jeden pokračovací trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 Tr. zák., aj keď tu existuje časová súvislosť, objektívna aj subjektívna súvislosť a jednotlivé čiastkové akty naplňajú rovnakú skutkovú podstatu a je aj rovnaký spôsob výkonu. Od okamihu oznámenia vznesenia obvinenia posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Konanie obvineného je preto potrebné kvalifikovať tak, že spáchal dva úmyselné trestné činy dvoma skutkami, a preto pri ukladaní trestu mali sudy postupovať podľa podmienok stanovených v ustanovení § 35 ods. 2 Tr. zák. a mali použiť tzv. sprísňujúcu asperačnú zásadu. Sudy nesprávne postupovali aj pri zaradení obvineného pre výkon trestu do nápravno-výchovnej skupiny. Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. je uvedený v ustanovení § 62 Tr. zák. V ustanovení § 39a ods. 3 Tr. zák. je uvedená zásada individualizácie trestu, ktorú treba rešpektovať aj pri určení spôsobu výkonu trestu odňatia slobody. V ustanovení odseku 3 sa umožňuje, aby súd pri určení výkonu trestu odňatia slobody mohol prihliadnuť na okolnosti konkrétneho prípadu a zaradiť páchatel'a do inej nápravno-výchovnej skupiny, než do ktorej by mal byť zaradený podľa odseku 2, ak so zreteľom na závažnosť trestného činu a na stupeň a povahu páchatel'a predpokladá, že jeho náprava a prevýchova sa v inej skupine lepšie zaručí. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, že obvineného zaradil do inej nápravno-výchovnej skupiny, ako do ktorej podľa zákona mal byť zaradený tým, že obvinený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestnej činnosti nebol vo výkone trestu odňatia slobody je v rozpore so zákonom. Súd zle vyhodnotil kritériá stanovené v § 39a ods. 3 Tr. zák. Nevyhodnotil

ich súhrnne alebo rozhodoval na základe jedného z kritérií. Toto pochybenie v ďalšom konaní musí napraviť.

Krajský súd v konaní porušil aj ustanovenie § 319 Tr. por., pretože vzhľadom na pochybenia, ktorých sa súdy v konaní dopustili, nemal odvolanie okresného prokurátora zamietnuť.

V zmysle ustanovenia § 386 Tr. por. ak bol dovolacím súdom zistený dôvod dovolania podľa § 371, vysloví rozsudkom porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa tento dôvod opiera (ods. 1). Súčasne s výrokom uvedeným v odseku 1 dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie alebo jeho časť, alebo aj chybné konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Po zrušení rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd podľa okolností prípadu zruší aj predchádzajúce rozhodnutie súdu prvého stupňa. Ak je nezákonný len niektorý výrok napadnutého rozhodnutia alebo rozhodnutia súdu prvého stupňa a ak ho možno oddeliť od ostatných, zruší dovolací súd len tento výrok. Ak však zruší hoci len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zruší aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad (ods. 2).

Podľa § 388 ods. 1 Tr. por. dovolací súd po zrušení napadnutého rozhodnutia alebo niektorého jeho výroku prikáže spravidla súdu, o ktorého rozhodnutie ide, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že z vyššie uvedeného je zrejmé, že Okresný súd v Trnave a Krajský súd v Trnave v konaní porušili zákon v prospech obvineného M. V. tým, že v konaní nepostupovali v súlade s ustanoveniami § 35 ods. 2 Tr. zák., § 89 ods. 20 Tr. zák., § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 39a ods. 3 Tr. zák. a uložili obvinenému trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby a zle ho zaradili na výkon trestu odňatia slobody do nápravnovúchovnej skupiny.

S poukazom na citované porušenia ustanovení Trestného zákona Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanoveniami § 386 ods. 1, § 386 ods. 2, § 388 ods. 1 Tr. por. Vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 35 ods. 2 Tr. zák., § 89 ods. 2

Tr. zák., § 39a ods. 2 písm. c/, ods. 3 Tr. zák. a § 319 Tr. por., zrušil uznesenia prvostupňového a druhostupňového súdu aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Okresnému súdu v Trnave prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 21. apríla 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová